

Klagenemnda for miljøinformasjon

Nemndsvedtak i saksnummer: 2008/08

Klager: Interessegruppa Mer Villmark Nå!

Innklaget: Det Norske Veritas

Saksbehandlingen – settesekretær

Advokatfirmaet Haavind Vislie AS som er nemndas faste sekretariat har fratrudd som tilrettelegger av vedtaket på grunn av inhabilitet. Viggo Bondi har derfor vært settesekretær. Av praktiske grunner har det faste sekretariatet fortsatt med rene kontorfunksjoner som utsending av saksdokumenter og innkalling til møter.

Saken gjelder

Klager har bedt om innsyn i revisjonsrapporter utarbeidet av DNV. Revisjonsrapportene gjelder styringssystemer og prosedyrer i skogeierandelslagene i Østfold. Disse skal være i tråd med krav som følger av ISO 14001, PEFC og Levende Skogstandarden. Innsynskravet gjelder alle virksomheter som var omfattet av sertifikatet/standarden frem til kravet ble fremsatt. Kravet gjelder bare feltdelene (de praktiske skogbrukstiltak) av rapportene. Saken kan sees i sammenheng med klage mot Nemko AS (sak 2008/09).

Sakens parter

Interessegruppa Mer Villmark Nå! (MVN) ble i følge interessegruppas hjemmeside www.mervillmark.no stiftet 1. januar 2004 av naturengasjerte personer som ønsket å jobbe med skogvern i Østfold. Interessegruppen har formålsbestemmelsen i naturvernloven § 1 som formålparagraf.

Det Norske Veritas (DNV) er en uavhengig stiftelse som arbeider for sikring av liv, verdier og miljø. I følge DNVs hjemmeside www.dnv.no er DNV Norges ledende sertifiseringsorgan og totalleverandør av sertifiseringstjenester innen system-, produkt- og personellsertifisering.

Bakgrunn

Ved brev av 11. juli 2008 til DNV ba MVN om innsyn i revisjonsrapporter for alle tredjepartskontroller som DNV har utført i Østfold fylke, jfr den nærmere beskrivelsen ovenfor. I brev datert 11. august 2008 nektet DNV å gi slik informasjon til MVN.

MVN påklaget avslaget om innsyn i brev datert 8. august 2008 til Klagenemnda for miljøinformasjon. MVN mente de hadde krav på å få utlevert informasjon som er samlet inn av DNV. MVN mener det er viktig at informasjonen utleveres fra en uavhengig part og at revisjonen ikke bare er et rent privat anliggende mellom to parter. DNV er akkreditert av et offentlig organ.

Klagenemnda ga DVN i brev av 25. august 2008 frist for tilsvaret til klagen.

DNV sendte tilsvaret til klagenemnda i brev datert 11. september 2008 hvor avslaget ble opprettholdt. DNV mener at virksomheten ikke er rett adressert for kravet og videre at DNV ikke er et offentlig organ.

MVN kommenterte DNVs tilsvaret i brev til klagenemnda datert 18. september 2008. MVN mener blant annet at revisjonene som DNV gjør har direkte betydning for miljøet og at DNV derfor har plikt til å utlevere miljøinformasjon.

Klagers anførsler

MVN mener at de har rett til innsyn i alle revisjonsrapporter som er utført av DNV som gjelder skogsdrift i Østfold og at retten til innsyn er hjemlet i miljøinformasjonsloven og sertifikatreglene. Miljøinformasjonsloven gir rett til innsyn fordi revisjonsrapportene inneholder informasjon som er av interesse for allmennheten. Det er viktig at informasjonen utleveres fra en uavhengig part som har utført revisjonen. Revisjonene har direkte følger for miljøet og dette utløser plikt til å utlevere rapportene. Revisjonsrapportene må ses som en "innsatsfaktor" eller et "produkt" etter loven, jfr mil. § 16 første ledd.

Innklagedes anførsler

DNV mener at kravet om miljøinformasjon ikke gjelder informasjon fra egen virksomhet. Innklagede er derfor ikke rett adressert for kravet om miljøinformasjon. DNV som privat stiftelse er ikke å anse som offentlig organ som er omfattet av offentlighetsloven. DNV er heller ikke underlagt instruksjonsmyndighet fra det offentlige. Subsidiært har DNV anført at kravet kan avvises etter miljøinformasjonsloven § 16 tredje ledd og § 17 første ledd bokstav c).

Nemndas vurdering

1 Lovanvendelse

Klagen skal behandles etter miljøinformasjonsloven.

Klager har bedt om innsyn i revisjonsrapporter etter miljøinformasjonsloven og etter sertifikatreglene. Klagenemndas kompetanse er begrenset til å gjelde krav etter miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven § 10. Klagenemnda tar derfor ikke stilling om det er adgang til innsyn etter andre regelsett.

2 Gjelder kravet innklagedes virksomhet?

Klagenemnda har vurdert om DNV etter mil. § 5 første ledd er å anse som offentlig organ. Nemnda har kommet til at DNV og den virksomheten som utøves ikke omfattes av reglene som gjelder for offentlige organer. DNV er et privat rettssubjekt og utøver ikke offentlig myndighet i denne sammenhengen.

Spørsmålet blir etter dette om DNV har informasjonsplikt som privat rettssubjekt etter mil. § 16 første ledd.

Etter miljøinformasjonsloven § 16 første ledd har enhver rett til miljøinformasjon om:

”forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.”

Spørsmålet er etter dette om kravet om miljøinformasjon gjelder ”forhold ved virksomheten” til DNV. MVN har anført at kravet om miljøinformasjon ikke gjelder forhold ved innklagedes egen virksomhet, men informasjon som innklagede har innsamlet etter oppdrag fra andre.

DNV har i tilsvaret til sekretariatet av 11. september 2008 gitt følgende begrunnelse for at kravet ikke kan rettes til DNV:

”DNV bestrider at DNV er å anse som pliktsubjekt etter miljøinformasjonsloven, der det fremsatte krav om å avgi miljøinformasjon gjelder virksomhet som ikke er knyttet direkte til DNVs egen virksomhet. DNV plikter ikke å utlevere miljøinformasjon tilknyttet noen tredjepart, der DNV i et ordinært privatrettslig avtaleforhold påtar seg et revisjonsoppdrag.”

DNV anfører videre blant annet at:

”DNV vil fremheve at miljøinformasjonsloven § 16, jf § 9, nettopp må innebære at det ikke kan kreves innhentet informasjon fra tredjeparter som ikke kontrollerer de innsatsfaktorer og produkter etc, slik omtalt i § 16. Dette er også bakgrunnen for at lovgivningen i dette tilfellet krever at henvendelsen rettes mot den aktuelle skogeier/drifter.”

Etter klagenemndas oppfatning er det klart at kravet ikke gjelder forhold ved innklagedes egen virksomhet. DNV er dermed ikke forpliktet til å utlevere revisjonsrapportene som de har utarbeidet for sine oppdragsgivere. Innklagedes virksomhet går ut på å kontrollere og revidere andres virksomhet. Revisjonsrapportene knytter seg ikke til den kunnskaps- og informasjonsplikten man har for egen virksomhet.

Dersom MVN ønsker denne informasjonen, må kravet rettes til DNVs oppdragsgivere, som på selvstendig grunnlag må vurdere om virksomheten har informasjonsplikt og eventuelt i hvilken form informasjonen skal utleveres.

Klager har også rettet krav om miljøinformasjon til Nemko AS, jfr klagesak 2008/09. På samme måte som DNV er Nemko AS et eksternt kontrollorgan som kontrollerer andre virksomheters forhold. Klagenemnda har derfor konkludert på samme måte i sak 2008/09 som i denne saken.

I sak 2006/08 (AF Decom) var det også anført at kravet knyttet seg til forhold i oppdragsgivers virksomhet slik at innklagede ikke selv hadde informasjonsplikt. AF Decom utførte imidlertid også selv en aktivitet som innebar kunnskapsplikt. Saken gjaldt derfor forhold ved egen virksomhet.

Nemnda har kommet til at klager ikke gis medhold på grunn av at informasjonen ikke gjelder forhold ved virksomheten. Nemnda har derfor ikke funnet grunn til å vurdere andre grunnlag eller drøfte andre anførsler i saken. Avslutningsvis bemerker nemnda at selv om en revisjonsrapport er et konkret produkt, er ikke de rapportene det her er snakk om produkter som har en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, jfr mil. § 9 jfr § 16 første ledd. Klager har derfor heller ikke på dette grunnlaget rett til å få utlevert informasjon fra DNV.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser § 19 fattes følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

Oslo, 3. november 2008

Ragnhild Noer
Leder

Christine Molland Karlsen

Svein M. Søgne